

HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

nummer 23, juni 1999

OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfroond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020-6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020-6719159
fax : 020-6648529
e-mail: pvcleef@gironet.nl

OLO-bestuur

Marijke ten Bosch-Blase
Paula van Cleef-Joachimsthal
Derk Kappelle
Maarten Lemberger
Eric Ros

bankrekening OLO:
46.78.07.493, Warmond

foto's: E.M. Lemberger, P. van Cleef

lay out/DTP : Leszek Sczaniecki
druk : F. Vonk

WIE GAAT ER MEE NAAR WOLKENLAND? ...

want dat kan!

We zijn er bijna allemaal geweest: Wolkenland, de legendarische werkweek waarin inderdaad gewerkt werd maar wat vooral een groot feest was van toneelspelen tot kussengevechten in de slaapzaal aan toe! Diegenen die na 1952 op school waren kennen Wolkenland in de huidige staat, anderen zouden het huidige gebouw wellicht willen leren kennen.

En dat kan!

In het bestuur van de OLO is namelijk het plan opgevat om volgend jaar, in plaats van de jaarlijkse reünie in de aula, een zaterdag in het voorjaar (waarschijnlijk de eerste helft van mei) met OLO-leden op Wolkenland door te brengen om de sfeer van vroeger op te snuiven en oude herinneringen op te halen.

We denken erover om in de loop van de ochtend met bussen naar Wolkenland te rijden (eigen vervoer kan natuurlijk ook), waar bij aankomst de koffie klaarstaat, waar voor een eenvoudige doch heerlijke lunch gezorgd wordt en waar de middag gevuld wordt met ...tja, daar laten we ons nog niet over uit!

Omdat aan de uitvoering van een dergelijk idee een behoorlijke organisatie vast zit en er natuurlijk kosten aan verbonden zijn willen we, voordat we eventuele voorbereidingen starten, de belangstelling bij de OLO-leden peilen.

Daartoe verzoeken wij u bijgaand antwoordformulier in te vullen en op te sturen!

Wellicht ziet u in ons plan een kans om dit uitje met uw oude klasgenoten te combineren! Wanneer u een lijst met hun namen en adressen wilt ontvangen, kunt u dat ook via hetzelfde antwoordformulier aanvragen.

U GAAT TOCH OOK MEE NAAR WOLKENLAND?

Marijke ten Bosch - Blase

Van de redactie

Deze keer een bulletin met veel foto's. Nu zijn mooie foto's nooit weg, maar geschreven tekst is ons wel zo lief, of eigenlijk nog liever.

Mensen, help ons aan kopij!

Wij zouden graag kennismaken met een oud-leerling, die bereid en in staat is om (bij voorkeur een jonge) oud-leerling te interviewen over zijn/haar beroep of carrière.

In deze aflevering opnieuw een stuk van Ank van Campen over HALO van vlak na de oorlog. Ze beschrijft de sfeer als die van een warm bad. Whirlpools met aanverwante gezondheidsrisico's had je toen nog niet.

Ze heeft het ook over muziek: Jazz en Latijns-Amerikaans. Dat ging toen -maar dat weten we pas nu - in Cuba al moeiteloos samen.

Gerdien Boersma bespreekt de fotoclub als voorbeeld van het rijke clubleven.

Beschermheren van deze club brachten het daarna moeiteloos tot rector. Of is dit een nonsens-correlatie?

Paula van Cleef beschrijft de Diesviering in de aula en de rectorale (feest)rede aldaar. Uit Mededelingen namen wij een stuk van rector Schoonveld over met de vernieuwde tweede fase als onderwerp. Het Amsterdams krijgt het landelijke novum van lessen van 30, 60 en 90 minuten.

Verder in dit nummer nog brieven aan de OLO, met als middelpunt Dick Koetser, die zichzelf en Dick Smit 'kinderen van Gunning' noemde.

Zijn wij - ook degenen die hem niet gekend hebben - dat niet allemaal?

Donald Koppel

OLO-bijeenkomst 6 februari 1999

“Jongens en meisjes...”

In zijn jaarlijkse toespraak toont de rector zich speciaal verheugd over de aanwezigheid van zoveel jongeren. Weliswaar kwamen zij vooral voor het optreden van hun jaargenoot Olaf Post, maar hij spreekt de hoop uit dat ook in de toekomst de gemiddelde leeftijd wat lager zal uitvallen.

Hij vertelt wat de invoering van de Tweede Fase voor het onderwijs op Het Amsterdams Lyceum betekent [een uitgebreid artikel hierover elders in dit bulletin, red.]. Een ingrijpende verandering is, dat de lessen van 50 minuten - zoals alle aanwezigen in hun schooltijd gewend waren - tot het verleden behoren.

Er wordt door de leerlingen hard gewerkt aan de organisatie van de Artistieke Interlyceale, die dit keer in onze school wordt gehouden.

Vorig jaar werd in aanwezigheid van vele oud-leerlingen een stukje van het Valeriusplein omgedoopt tot het Dr. C.P. Gunningplein en werd het naambord plechtig onthuld door de twee dochters Gunning.

Tot zijn grote spijt moet de heer Schoonveld ons melden, dat korte tijd later dit naambord was verdwenen... Een oud-leerling misschien?

Er is alweer een nieuw exemplaar gemaakt en de rector belooft ons, dat alles in 't werk zal worden gesteld om herhaling van een dergelijke actie te voorkomen.

Na dit droevige bericht - dat een gemompel in de zaal teweeg brengt - is er gelukkig ook een vreugdevolle mededeling: het gaat goed met 't Amsterdams, er is veel belangstelling voor de school. Op de informatie-avond werden ruim 800 bezoekers geteld, het dubbele aantal van vorig jaar. Dit resulteerde in een groter aantal aanmeldingen van nieuwe leerlingen dan kan worden geplaatst.

Het doet de rector genoegen het optreden te kunnen aankondigen van twee generaties pianisten: Werner Nijland, oud-docent Duits en filosofie zal samen met Olaf Post, die in 1996 zijn diploma gymnasium B behaalde, twee delen uit het dubbelconcert van Bach ten gehore brengen.

Vol aandacht luisteren de aanwezigen naar datgene wat Olaf Post in zijn solo-optreden op de vleugel ten gehore brengt:

Fuga nr.10 uit "*Das Wohltemperierte Klavier*", Johann Sebastian Bach
Sonate in F klein, Scarlatti
"*Désordre*", van de Hongaarse componist Ligeti

Vooraf de technische vaardigheid waarmee hij het laatste - moderne - stuk uitvoerde oogste veel bewondering.

Ook de heer Schraa, gezeten aan de “jongerentafel”, luistert vol overgave

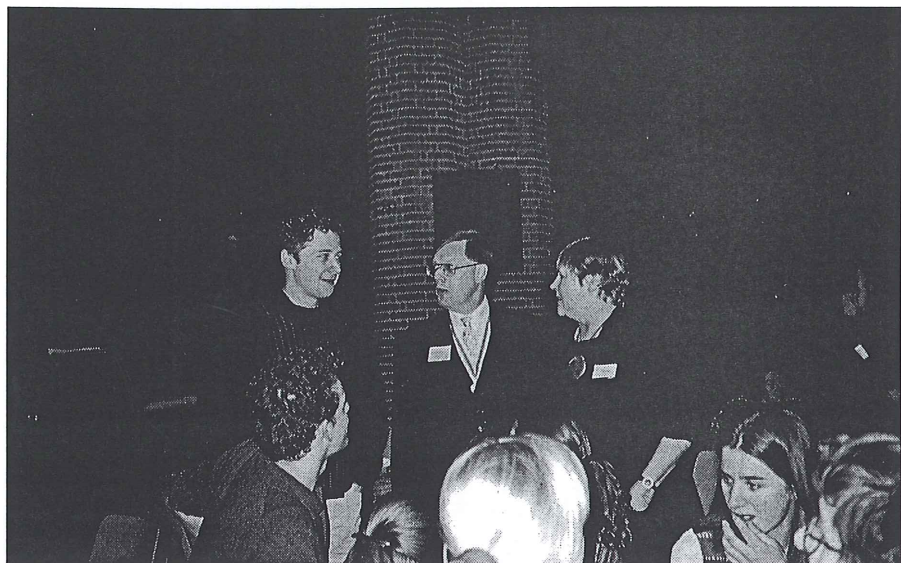

Twee vleugels, twee pianisten:

Werner Nijland en Olaf Post spelen de eerste twee delen uit het concert voor twee piano's (oorspronkelijk voor twee cembali) van Johann Sebastian Bach.

Olaf kennen we nog uit 1992, toen hij als derde klasser in de Spiegelzaal van het Concertgebouw de optredende oud-leerlingen begeleidde. Ook tijdens het lustrumfeest van 1997 in het WTC trad hij voor ons op. Olaf studeert zowel in Wageningen als aan het Conservatorium in Amsterdam.

Bij het horen van dit prachtig uitgevoerde stuk valt het weer op hoe goed de akoestiek hier is. Fotogeniek is "onze mooie aula" helaas niet, zeker niet voor amateurfotografen...

mevrouw Boersma en Maarten Lemberger complimenteren Olaf met zijn spel

oud-docente Tineke de Jong in gesprek met Martijn Hogeweg

De Tweede Fase

De Tweede Fase wordt op Het Amsterdams iets moois!

Er is in het hele land veel te doen over de Tweede Fase. De bovenbouw van VWO en HAVO worden zwaarder, de leerlingen krijgen meer vakken in hun examenpakket, er worden hogere eisen gesteld aan de samenstelling van dat pakket in zogeheten profielen en de leerlingen moeten zelfstandiger leren.

Juist ten aanzien van dat 'zelfstandig leren' zijn in brede kringen uitvoerige discussies gaande. De meningen lopen uiteen van 'Een leerling kan nu beter op zijn eigen wijze en in zijn eigen tempo kennis en vaardigheden opdoen' tot 'Leerlingen kunnen niet zelfstandig leren; alle leerstof moet letterlijk worden opgediend'. In reactie op de plannen voor 'Het Studiehuis' komen vooral deze laatste reacties sinds enkele tijd sterker naar voren.

De invoering van de Tweede Fase kan leiden tot vele verbeteringen in het onderwijs van de bovenbouw. De *streaming* die de invoering van de vier profielen met zich meebrengt zal er voor zorgen dat de leerlingen met het HAVO- of VWO-diploma in de hand beter toegerust het vervolgonderwijs in zullen stappen. De inhoud van de vakken is aangepast aan de moderne eisen en betere onderwijstechnieken. Zo is er bijvoorbeeld aanzienlijk meer aandacht voor cultuur, voor computertechnologie en voor de praktische toepassingen daarvan binnen ieder vak.

Het Amsterdams heeft al bijna 82 jaar een eigen onderwijstraditie. In die traditie hebben een duidelijke structuur in het onderwijsaanbod en veel aandacht voor de buitenschoolse aspecten steeds de boventoon gevoerd. In de Tweede Fase zal dat niet anders zijn.

Een nieuwe roosteropbouw

Er is in de Tweede Fase meer behoefte aan variatie in de lestijden: een korte leseenheid is geschikt voor een instructieles of voor begeleiding, daarentegen lenen langere eenheden zich goed voor het werken aan bijvoorbeeld praktische opdrachten. Daarom zal vanaf augustus aanstaande het rooster er op onze school heel anders uitzien: geen lessen van 50 minuten, maar een totaal gewijzigde opbouw, geheel aangepast aan de moderne eisen die het onderwijs stelt en aan de praktische omstandigheden. De totale lestijd zal niet wezenlijk veranderen; het gaat meer om een andere verdeling van de lestijd.

De kenmerken van deze roosterstructuur zijn de volgende:

- er komen lessen van 30, 60 en 90 minuten.
- er zullen twee pauzes per dag komen van ieder 30 minuten, maar niet voor iedere klas op hetzelfde moment. Dit biedt enkele organisatorische voordelen, zoals een betere beschikbaarheid van de kantine en de mogelijkheid om een mediatheek en studieruimtes te realiseren.
- op donderdag worden er na 13.00 uur geen gewone lessen meer gegeven, maar zullen er themamiddagen plaatsvinden.

De themamiddagen

De themamiddagen worden door alle klassen (maar niet allemaal tegelijk) besteed aan die dingen, die een wat langere onderwijstijd nodig hebben dan in een enkel lesuur beschikbaar is. Denkt u hierbij aan het werken aan het profielwerkstuk, museumbezoek, scheikundepracticum, examentraining, bezoek aan De Nederlandsche Bank, de musea, de rechtbank en de vele andere mogelijkheden die we met dit plan kunnen waarmaken, zowel voor de onderbouw als voor de bovenbouw.

Leerlingen in de Tweede Fase moeten leren zelfstandig te leren, maar wij vinden het minstens zo belangrijk dat we hun daarvoor een duidelijke structuur bieden. Een structuur waarin veel ruimte is voor kennismaking met de maatschappij buiten de school en waarin we de leerlingen niet loslaten, maar met een duidelijke begeleiding naar het diploma brengen.

R. Schoonveld, rector

uit: MEDEDELINGEN
december 1998

HALO 1948-1949 (vervolg)

Op 25 september 1948 verschijnt HALO in een nieuwe vorm. ‘De redactie heeft na rijp beraad besloten’ dat het schoolblad de vorm van een krant moet hebben. En dit breken met de traditie moet niet als gril worden opgevat, maar als symbool voor het aanbreken van nieuwere en betere tijden’.

De redactie beklaagt zich over laksheid en onverschilligheid van de schoolgenoten en roept vurig om meer betrokkenheid. Niet alleen voor de schoolkrant maar...“de hele schoolgemeenschap heeft er voordeel van, wanneer een ieder de handen uit de mouwen steekt en probeert er iets beters van te maken. Wij moeten ons van het juk der onverschilligheid bevrijden, vol belangstelling zijn en de laatste funeste invloed van de oorlog, de ‘kan-me-niet-schelen-stemming’ er onder krijgen.”

Ik was toen net van het Vossius Gymnasium overgekomen naar het Amsterdams en ervoer de sfeer als een warm bad. De kritische woorden in HALO maakten me gelijk nieuwsgierig. Iets later zou ik ook mijn eerste probeersels afleveren. Het gaf een volwassen gevoel om mee te kunnen doen en ook een beetje kippenvel om voor het eerst je eigen naam in een krant te zien staan; al was het dan de schoolkrant.

De redactie was nieuw, zoals bijna elke september natuurlijk. Hic Incipit Vita Nova zet de nieuwe redactie trots boven zijn bericht over de wisseling in de HALO-staf.

In het oktobernummer komt de New Look aan bod. De mode wordt als volgt beschreven: “Men drapere lange wijde rokken van schots patroon of effen stof om het benedenlichaam, voor het overige deel een trui of jakje van fel contrasterende kleuren”. Tja, zo liep ik er ook bij. Lekker kleurig. Ook de schoenen herken ik nog: schoenen met om de enkel sluitende riempjes. Maar die had ik alleen voor net. Op school door de week waren platte ‘Engelse’ schoenen gebruikelijk. En hoe zagen de heren er uit?

“Schreeuwerige dassen, swing-jasjes, haar met een gootje van achter, suède schoenen met dikke zolen, extreem gebloemde overhemden los over de broek heen...en een polshorloge ter grootte van een zilveren rijksdaalder” (en die was echt groot). Alleen de heren met enige durf liepen hier overigens in...

Opvallend in dit nummer is een ‘interview’ met Fanny Blankers-Koen over haar vier gouden plakken van de Olympische Spelen 1948. Een melige spotprent over superschoenen en wonderhemd. Evenals een verhaal in datzelfde nummer over het dagelijks leven in Indonesië ademt het toch een beetje de sfeer van de ‘intellectueel’ die daar boven staat.

Prompt komt de repliek in het volgende nummer, begin december 1948. Het 'interview' wordt deskundig afgemaakt door iemand die meer van sport weet dan de interviewer en die bovendien de meligheid van de schrijver afkraakt. Ook de mode krijgt aanvulling van grijze krijtstreep tot mantelpak. Zo kweek je dus vanzelf kopij. Goed dwars doen. Het werkt.

Over muziek staat er een stuk in over Jazz en Latijns-Amerikaans. Dat lijkt heel gewoon maar door o.a. schoolconcerten met piano en viool e.d. was de klassieke muziek toch veel prominenter aanwezig. In de meeste gezinnen ook, voorzover ik kan nagaan.

En als je nu denkt dat alleen de tegenwoordige jeugd tot niets te porren is en alleen zijn eigen gang gaat en kritiek heeft op alles en nog wat, lees dan het januarinummer 1949 van HALO. Wij waren net zo; zijn het alleen een beetje vergeten. Herkenbaar zijn de woordenwisselingen over politiek, in het klein - Jeugdparlement - en in het groot, de eerste groeistuipe van de UNO en of men 'nationaal' of 'international' moest worden. Het eerste geeft meer welvaart, het tweede maakt grote legers overbodig. Ik herinner me wel dat we daar ook in de klas nogal mee bezig waren. Bevlogenen tegenover realisten. Zoals nog steeds.

Ook in het maartnummer een stukje dat duidelijk aangeeft hoe we met deze zaken bezig zijn. Een hartenkreet van één van de redacteuren: "De Lyceïst en politiek" met de onvergetelijke (hij zat bij mij in de klas) woorden "Wij hebben nog een kans om een betere wereld te maken, al weten we nu nog niet hoe! Er is alleen een ding zeker: we moeten het op een andere manier doen, dan de generatie van onze ouders het tot nu toe heeft gedaan..." Einde citaat. Wij zijn nu 65+. Tjonge.

Het meinummer (ik heb niet alle nummers, jammer genoeg) begint met een kop die ik me nog altijd herinner. "Artistiek zijn we allemaal". Verslag van de Artistieke Interlyceale 1949. Een kwaliteitskrant, deze aflevering. In de redactie ondertussen alweer nieuwe mensen en dat is duidelijk te merken. Minder gesneer en lekker leesbaar. Wel steeds meer advertenties want het is wel een dure krant. Maar hij ziet er perfect uit. Dit was heel in 't kort het schooljaar 1948/1949.

Ank van Campen
leerlinge van 1948-1951

Al eerder hebben wij uit MEDEDELINGEN een artikel overgenomen waarin een stukje school-geschiedenis wordt beschreven. Deze keer neemt conrector Gerdien Boersma de fotoclub onder de loep.

Herinneringen of aanvullingen zijn welkom bij onze redactie!

Focus op Focal

Een club met een lange geschiedenis

“Van het begin af hadden wij een opgewekt clubleven en hebben wij de groote waarde en beteekenis daarvan steeds duidelijker leeren inzien”, schrijft Gunning in 1932 bij het 15-jarig bestaan van Het Amsterdams. “Aan clubvorming heeft de puber behoefte: de school doet goed aan deze behoefte tegemoet te komen, haar in goede banen te leiden. De leerlingen krijgen hier een waardevolle training in organiseren, administreeeren, besturen; en het clubleven biedt naast de lessen gelegenheid tot ontplooiing van weer andere gaven en talenten, die voor het leven evenzeer van beteekenis zijn.”

Nog maar net hadden in 1917 de eerste Amsterdams Lyceumleerlingen hun intrek genomen in het tijdelijke schoolgebouw aan de De Lairessestraat 114 en 116, of de eerste schoolclub werd al opgericht: Het was de Sportclub Nimmer Strijdens Moe (NSM, oktober 1917), die de lange lyceumgeschiedenis niet zou overleven, evenmin als het dispuutgezelschap Brugman (1918). En ook de Natuur Historische Club Philanthus zou het eind van deze eeuw bij lange na niet halen.

Nee, dan onze fotoclub, ooit begonnen als de Lyceum Foto Club “Daguerre”, opgericht op 20 november 1920 (“*een levenslichtje drong door in de donkere kamer*”, schreef HALO badinerend), wel vijf keer van naam veranderd, maar nog steeds springlevend, klein maar redelijk actief en nu met enige trots terugkijkend op een Interlyceale waar ze de derde plaats behaalden.

L. F. C.

„DAGUERRE”.

FOTOGRAFEN

WORDT ALLEN LID.

GROOTE VOORDEELEN !

CONTRIBUTIE MAAR f 2.—.

uit: HALO november 1920

In januari 1921 gaf de club, die ook in films deed, haar eerste voorstelling. Ongeveer 120 bezoekers kwamen kijken naar de vertoning van enkele films over Indië, met mondelinge explicatie van de leraar aardrijkskunde [de heer Hazewinkel, red.]. Ook de geprojecteerde lantaarnplaatjes oogstten veel bijval en “de bijbehorende muziek werd naar waarde geschat” (HALO maart 1921).

De doelstelling van de Lyceïsten Fotoclub staat in de jaarboekjes van de jaren '20 als volgt omschreven: *“Het doel is de beoefening van het fotografeeren onder de leerlingen van het Lyceum te bevorderen. Zij tracht dat doel te bereiken door het uitschrijven van prijsvragen en het organiseren van gezellige avonden waarop zooveel mogelijk eigen werk van de leerlingen wordt vertoond.”*

Tot halverwege de jaren '30 leidde Daguerre een actief bestaan en alle ontwikkelingen op het gebied van de fotografie werden nauwlettend bijgehouden en in praktijk gebracht. Beschermheer was jarenlang de docent scheikunde en latere rector Van den Broek.

In 1937 echter was de club even ‘ter ziele’, maar in 1939 is hij weer volop aanwezig.

uit: HALO september 1939

Uiteraard brachten de jaren 40-45 een ernstige ontwrichting van het clubleven teweeg en dat gold zeker voor een club als Daguerre; er was immers geen materiaal te krijgen. Deze schaarste bleef ook na de oorlog voortduren, reden om het werkterrein tijdelijk even te verleggen en verder te gaan onder de naam Natuur en Techniek, nog steeds met dezelfde beschermheer.

In 1956 werd de naam eenvoudig Fotoclub om in 1962 over te gaan in Werkgroep Film en Foto. Beschermheer werd de heer Krijn, net als zijn voorganger docent scheikunde en net als zijn voorganger naderhand rector.

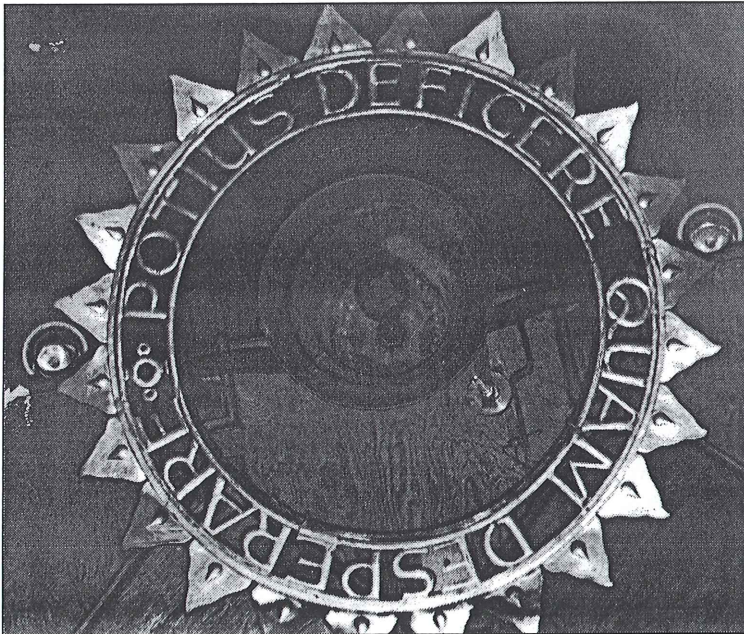
In 1967 veranderde de naam in Club voor Fotografie en Cinematografie en dan eindelijk, in 1989, gaat de club verder onder zijn huidige naam: FOCAL.

Het bestuur van de Focal bestaat uit Jan Kunst A3B, Bram Schoots H3 en Zola Samanuri 1G. Beschermvrouw is S. Vermeijden, docente Frans. Elke vrijdagmiddag trekt een select ploegje leden zich terug in de Doka om daar tot grootse prestaties te komen waarmee zij helaas niet te koop lopen.

Op een van de laatste schoolfeesten werden foto's gemaakt en verkocht, zoals gezegd werd de derde plaats behaald op de Artistieke en in de vitrine op de middengang exposeren zij af en toe historisch of actueel materiaal. Verdere plannen leiden op dit moment nog een sluimerend bestaan.

Maar dat de club een groot uithoudingsvermogen heeft, is wel bewezen door de geschiedenis.

GB

*Een ongewone opname van de aulaklok
(werk uit de Focal-collectie!)*

Brieven aan de OLO

Begin februari meldde oud-leerling Dick Smit ons vanuit de V.S. het overlijden van zijn vriend Dick Koetser, die behoorde tot de eerste leerlingen van onze school. Dick Koetser emigreerde in 1938 met zijn ouders naar Amerika. Enige jaren geleden stapte hij binnen op het kantoor van Dick Smit, aangetrokken door diens Nederlandse naam. Al pratende ontdekten zij dat beiden op 't Amsterdams hadden gezeten: Dick Koetser deed examen in 1925 en Dick Smit in 1949. Ondanks dat verschil van 25 jaar konden ze veel herinneringen delen. Menig docent was nog dezelfde geweest en bovendien had Dick Koetser in 1952 de receptie voor het echtpaar Gunning in San Francisco georganiseerd tijdens hun rondreis door Amerika, terwijl Dick Smit purser was op hun heenreis op de "Nieuw Amsterdam". Dat feit memoreerde hij al in zijn artikel voor het OLO-bulletin nr. 14 van juni 1994.

Ze raakten bevriend en ondanks het verschil in leeftijd wilde Koetser getutoyeerd worden want, zo zei hij: "per slot van rekening zijn we allebei kinderen van Gunning!". Toen hij eens op zijn balkon naar Dick stond uit te kijken en deze zijn komst aankondigde met 't lyceumfluitje reageerde Koetser daar onmiddellijk op. En zo klonk ons fluitje zelfs in Californië!

Ze bekeken samen de schoolfoto's en andere tastbare herinneringen uit de beginjaren van onze school, want bij zijn emigratie had hij dit alles meegenomen.

Op mijn verzoek heeft Dick Smit nog - overigens vergeefse - pogingen gedaan om die voor ons archief veilig te stellen.

Zo gaat 't gelukkig niet altijd, want regelmatig komen oude schoolfoto's en andere documenten toch nog bij de school terecht. Zelfs werd onlangs zo'n pakketje afgegeven door iemand die het bij een afvalcontainer had gevonden...

We ontvingen nog meer post: een geboortekaartje van Tom de Boer. Zijn vader Jan Peter en grootouders Bob en Ank de Boer-Hessels zijn allen oud-leerlingen. We hebben Tom welkom geheten op zijn eigen E-mailadres.

PvC

Bezoekers OLO-bijeenkomst 6 februari 1999

1929	Kitty Hartogh		Danielle Sajet
1941	Han van der Linden-Schadd		Paula Fernandes
1943	Nelle Spitz-van Oss		Michiel Dhont
	Paula van Cleef-Joachimsthal	1960	Kees Gräper
1946	Debby Hakker	1961	Egbert Dommering
	Jan van Stijgeren		Jan-Heyme Goedkoop
1947	Gerrie van der Werff		Lodie Voûte
	Harco Stapelveld	1962	Martijn Hogeweg
1948	Hetty Donselaar-Vollbracht		Cees de Graeff
	Alfred de Swarte		Roek van Heusden
	Leo Vollbracht	1963	Marijke ten Bosch-Blase
1949	Erich van Meurs		Dolly Bönnekamp
	Ariane Amsberg	1965	Ria van den Berg
	Nan van Halm-van Nierop		Marjolijn Pinkse-Veen
	Igor Schuurman		Jan Luder
1950	Magda van Meurs-Westerveld	1966	Elma Levij van Vinnighe-Lalk
	Ted Ter Wee		Doortje Teske-Gunters
	David van Huiden		Hansje Brouwer-Poederbach
1951	Kees Keg	1967	Maarten Lemberger
	Nico Visser		Wouter van den Bergh
	Hans van Laer	1968	Reinout Hogeweg
	Nan de Roy van Zuydewijn- van Gulden		Max Gerschtanowitz
	Paul Horsman		Wim Waltmann
1952	Crit Horsman		Derk Kappelle
	Pieter Roodzant	1969	Marten Kircz
	Wout van Willigen	1970	Hein van der Reijden
1953	Susanne Visser-Rosema		Jenny Smoiro
	Wypkjen Makinadjian-Visser		Maria Wolff-Wieringa
1954	Tine van Gelderen	1982	Eric Ros
	Albert van Nierop	1995	Esther Geerling
	Els Zwolsman-Krol	1996	Olaf Post
	Andrew de Graaf		Karim Ayachi
	Ans Bax-Teseveld		Jelle Brandt Corstius
	Kitty Kruyswijk-van der Woude		Susanne Smeehuijzen
1955	Wieke Löwenstein- Haitsma Mulier		Suzanne van Beers
1956	Tjàco La Lau		Anna Dekker
	Elselies La Lau		David Hollanders
1957	Annette Hendriks-Dommering		Koen de Heer
	Frank van Heusden		Lotte Douze
1958	Reina Spier-van der Woude		Tak Cheung
1959	Wim Lohmann	1997	Marthe Ferf
			Marijn Sweijs

oud-docenten:

A.G. Groothoff
G. Hoevenagel
mevrouw T.J. de Jong
G.C. Krijn
W. Niemeijer

W. Nijland
P. Schraa
mevrouw C.J. Stubbe
J.R. Tjepkema

In zijn welkomstwoord moest onze voorzitter, Eric Ros, helaas mededeling doen van het overlijden in december 1998 van oud-leerling Olaf Viruly, die jarenlang op de OLO-middagen met veel enthousiasme zorgde voor de muzikale omlijsting. Ook verleende hij zijn medewerking aan de beide door de OLO georganiseerde lustumvieringen. Vooral Kees Keg herinnert zich niet alleen de goede samenwerking bij het 75-jarig bestaan van onze school, maar ook toen Kees in 1949 voorzitter van de toneelclub was. We zullen ons Olaf Viruly blijven herinneren als een talentvol pianist, een sympathieke medewerker, op wie we nooit vergeefs een beroep deden.

Olaf Viruly aan de vleugel tijdens zijn laatste optreden in 1998, met zijn echtgenote Reni, die hem de laatste jaren trouw vergezelde.

De Interlyceale

Er verandert veel in het onderwijs, er verandert veel op Het Amsterdams, maar sommige dingen blijven gelukkig onveranderd: de Interlyceales bijvoorbeeld. De deelnemende scholen zijn op een enkele wijziging na dezelfde als in de beginperiode: het Baarnsch Lyceum, het Kennemer, het Lorentz-Casimir, het VCL uit Den Haag (ter vervanging van het Nederlands Lyceum) en natuurlijk Het Amsterdams.

In zijn toespraak tijdens de diesviering had de rector verteld dat de Artistieke Interlyceale dit jaar op onze school zou worden gehouden. De bezoekers constateerden met genoegen dat de Interlyceales blijkbaar niet tot 't verleden behoren.

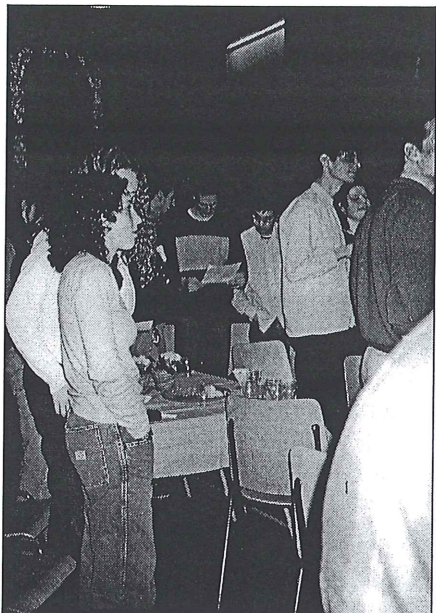
Er hebben in de loop der jaren wel enkele aanpassingen plaats gehad: de denksporten zijn "verhuisd" naar de Artistieke, waarvan de onderdelen nu bestaan uit muziek (vier soorten), eloquentia, opstel, tekenen, handvaardigheid, fotografie, toneel, dans en beweging, bridge, dammen, en schaken. Door in vier onderdelen de eerste plaats te veroveren en vijfmaal tweede te worden, bezette Het Amsterdams de derde plaats, een heel goede score gezien het uiterst geringe puntenverschil met de winnaar Baarnsch en het Lorentz, dat tweede werd.

Dat de organisatie bij het DB in goede handen was, bleek uit het dankwoord van de 'aanvoerder' van het Baarnsch Lyceum: "het was gewoonweg een heerlijke dag!"

Nu er toch al even aandacht wordt besteed aan de leerlingen-van-nu, mag de succesvolle actie van Marcin Gajewski, leerling van gymnasium 4B, niet ontbreken. Hij nam deel aan een wedstrijd voor middelbare scholieren om de mooiste website te ontwerpen, met als thema *school*. Hij koos de Pauze, in zijn ogen dus het belangrijkste onderdeel van school. Dankzij zijn bijzonder creatieve en technische vaardigheden won Marcin de eerste prijs: een reis voor twee personen en liefst 10 computers voor de school!

PvC

6 februari 1999

Een oud-leerlingenreünie in de aula is ondenkbaar zonder het zingen van het Schoollied. Een groot aantal aanwezigen hoorde het waarschijnlijk voor 't eerst, maar ze deden hun best...

Publicaties

Stadsgezichten, de grote Amsterdammers van deze eeuw

In deze rubriek van Het Parool werden inmiddels ook de oud-leerlingen Hans Frankfurter (1951) en Johan Polak (1948) opgenomen.

Het tijdschrift De Parelduiker (jaargang 3 nr.4/5) is geheel gewijd aan Johan Polak.

Stadsnieuws

“Het Amsterdams Lyceum heeft veel te herdenken”

Dit artikel werd gepubliceerd in de uitgave van het Comité Herdenking Februaristaking 1941, als bijlage bij het Stadsnieuws.

De beeldhouwster Constance Wibaut (leerlinge van 1932-1938) berichtte ons, dat een door haar vervaardigd bronzen borstbeeld van Dr. C.P. Gunning is aangekocht door het Amsterdams Historisch Museum.

Van het secretariaat

Adresboek

Het adresboek (uitgave 1997) met supplement kunt u bestellen bij het OLO-secretariaat, waarna het u wordt toegestuurd met een acceptgiro ad f 10,- (incl. f 5,- portokosten). Wanneer u alleen het supplement wilt ontvangen, wordt u dit op aanvraag gratis toegezonden.

in memoriam

Jan Boom (1943)

Djoeke Gunning (1938)

Olaf Viruly (1949)

Uus Asser-van Nierop (1930)

Wim Kuyper (1930)

Jan de Vos (1946)

Dick Koetsier (1925)

Bertie Boon (1925)

Jan Six van Hillegom (1938)

W. Bloemsma, oud-docent handenarbeid (geb. 1901)

